

и на кръгъ, возшедъ? Егоже видѣвше солнце и луна,
свѣтъ скрыша, и страхомъ земля колебашася, и земля
црквила раздрася на двоє. ты и нынѣ даръни кръгъ твой
честный намъ, блогтигела и хранигела, и прогонитела
демшииъ, гако да вси ѿблобызаные, волеиъ емъ:
спаси ны кръте илюю твою, ѿзвати ны свѣтлостию твою,
честный кръте, и оукрѣпи ны воздвиженiemъ твоймъ:
гако свѣтъ намъ дарованъ еси, и спасеніе дашъ нашихъ.

Анатоліа:

Свѣтлостіиъ и свѣздами образъ предоказа кръте, побѣда
шдолбнія, блгочестивомъ цркъ великомъ, Егоже мѣти
Елена извѣбрѣтши, міроавленна сотвори, и та днесъ
воздвиже, вѣрныхъ лица, зовемъ: проискѣти ны искѣ-
лостию твою, кръте живоносный, ѿзвати ны крѣпостю
твою, всечестный кръте, и оутверди ны воздвиженiemъ
твоймъ, воззвѣляемый ко ѿполченію враговъ.

Слава, и нынѣ, гласъ той же. Анатоліа:

Честнаго кръта Христе, дѣйство прообразъ миѳей,
побѣди прорицаго амалика въ пустыни сїнайской: егда бо
простираша рѣцѣ, кръта образъ творѧ, оукрѣпляхъ сѧ
людіе: нынѣ же вещей сбытие въ насъ исполнисѧ, днесъ
кръгъ воззвѣаетса, и демшии бѣгаютъ, днесъ тварь вся
ш тли скободисѧ: вся бо кръта ради возсѣлаша намъ
дарованія. тѣмже радиющесѧ вси, принадлемъ тебѣ,
глаголюще: гако воззвѣличиша дѣла твоя гдѣ, слава тебѣ.

На стихови стихи, гласъ е. Салоподобенъ:

Радъисѧ, живоносный кръте, блгочестія непобѣдима побѣда,
дверь раиска, вѣрныхъ оутвержденіе, цркве ѿгражденіе,
имже та разорисѧ и оупразднисѧ, и поправя смертия
держака, и вознесохомисѧ ш земли къ небымъ, Срѣдъ
непобѣдимое, вѣшъ сопротивление, слава мучениковъ,